

anføres følgende uddrag af de til lovforslaget knyttede bemærkninger:

„På grund af den nære forbindelse mellem folkeforsikringslovens og forsorgslovens ydelser — jfr. således at børnetillæggene til alders- og invaliderenten er de samme som de i forsorgsloven fastsatte normalbidrag for fædre, og at kommunehjælpsgrænserne bestemmes af aldersrentens størrelse — må det anses for praktisk, at der foretages en tilsvarende ændring af forsorgslovens bestemmelse om pristalsregulering, jfr. herved lovens § 333, og at de i §§ 193, 194, 236 og 289 fastsatte beløb ændres i overensstemmelse med det nye udgangspunkt for reguleringen.

Endvidere foreslås det, at de beløb, hvormed normalbidragene efter §§ 193, stk. 1, og 236 ved lov af 31. marts 1953 ekstraordinært blev forhøjet, også fremtidig gøres til genstand for pristalsregulering. Som begrundelse herfor kan anføres, dels at det er upraktisk, at en del af bidraget holdes uden for reguleringen, dels at forhøjelsen, der udgjorde 20 pct. af de i forsorgsloven dengang fastsatte bidrag, som følge af den siden 1953 skete prisstigning i dag har mistet en del af sin købeevne. Ved forslaget tilsigtes det at undgå yderligere forringelse af den omhandlede forhøjelses købeevne, såfremt prisstigninger fortsat finder sted.

De beløb for normalbidrag, indtægtsgrænser m. v., der herefter skal pristalsreguleres med udgangspunkt i pristal 410, har man fastsat til netop den størrelse, de ville have haft ved pristal 410, såfremt man efter den hidtidige bestemmelse kunne pristalsregulere ved dette pristal.“

Specielt vedrørende ændringen af forsorgslovens § 293, stk. 1, gives i lovforslagets bemærkninger følgende begrundelse:

„Efter den nuværende affattelse af § 293, stk. 1, 1. pkt., udgør maksimum for det beløb, der af en kommune kan anvendes til supplerende hjælp til arbejdsløshedsunderstøttede, 5 pct. af et beløb, der fremkommer ved at multiplicere det antal dage, for hvilke der inden for pågældende regnskabsår opbæres arbejdsløshedsunderstøttelse i vedkommende kommune,